

Міністерство освіти і науки України

Луцький національний технічний університет

(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет архітектури, будівництва та дизайну

(повне найменування факультету)

Кафедра архітектури та дизайну

(повне найменування кафедри)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ЗА СТУПЕНЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ «БАКАЛАВР»

ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ДВОКІМНАТНОЇ
КВАРТИРИ У МІСТІ КОВЕЛІ

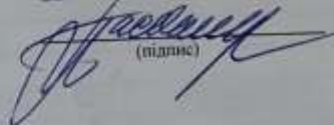
спеціальність 022 Дизайн
(шифр і назва спеціальності)

освітня програма Дизайн
(назва освітньої програми)

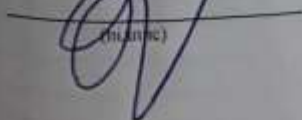
Виконав: здобувач вищої освіти
Групи Д-42
Марчук Дмитро Анатолійович


(підпис)

Керівник:
к. арх. доцент
Пасічник Оксана Степанівна


(підпис)

Кваліфікаційну роботу
допущено до захисту
«2» червня 2023 р.
Д.т.н., професор
Гарант освітньої програми:
ПУСТЮДЬГА Сергій Іванович


(підпис)

Луцьк – 2023 року

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет архітектури, будівництва та дизайну

Кафедра архітектури та дизайну

Ступінь вищої освіти: бакалавр

Галузь знань: 02 Культура та мистецтво

Спеціальність: 022 Дизайн

Освітня програма: Дизайн

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. завідувача кафедри

Пасічник О.С.
«2» лютого 2023 р.

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Пасічника Анатолійовича Маркуха
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема кваліфікаційної роботи *Дизайн інтер'єру двокімнатної квартири в м. Ковелі.*

Керівник роботи: *к. арх., доц. Пасічник О.С.*

затверджені наказом закладу вищої освіти від «28» грудня 2022р. №988/01-02

2. Строк подання здобувачем вищої освіти кваліфікаційної роботи «01» червня 2023 р.

3. Вихідні дані до роботи

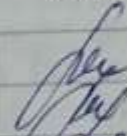
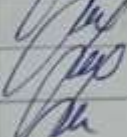
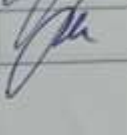
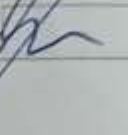
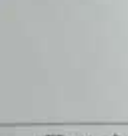
Об'єкти креслення для двокімнатної квартири в м. Ковелі.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, що потрібно розробити):

Замовка об'єктом до 10 сторінок ескізу вейер, три розділи, додатки.

5. Перелік графічного матеріалу:

Технічні демонстраційні графіки, планш, розгорнуті сходи, чертєжництво, інтер'єр в кулі, вайер, вайер, сходи, двокімнатної квартири

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Розділ 1	Гавриш О.С., к. арх. доц.		
Розділ 2	Гавриш О.С., к. арх. доц.		
Розділ 3	Гавриш О.С., к. арх. доц.		
Висновки	Гавриш О.С., к. арх. доц.		

7. Дата видачі завдання 2 лютого 2023 р.

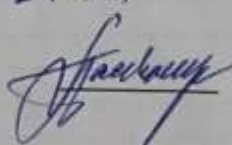
КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

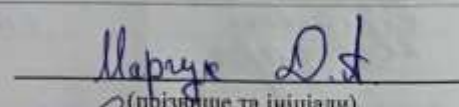
N з/п	Назва етапів науково-проектної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Обґрунтування теми	02.02.2023	виконано
2.	Розділ 1.	02.03.2023	виконано
2.	Розділ 2.	02.04.2023	виконано
3.	Розділ 3.	02.05.2023	виконано
4.	Формування списку використаних джерел	27.05.2023	виконано
5	Розробка проектної частини	02.02-27.05.2023	виконано
6	Формування висновків та додатків	31.05.2023	виконано
7	Оформлення ілюстративного матеріалу. Формування презентації	1-10.06.2023	виконано
8	Інструментальна перевірка на академічний плагіат	1-10.06.2023	виконано
9	Представлення кваліфікаційної роботи бакалавра на рецензію	8.06.2023	виконано
10	Нормоконтроль	8.06.2023	виконано
11	Представлення кваліфікаційної роботи бакалавра до захисту	10-14.06.2023	виконано

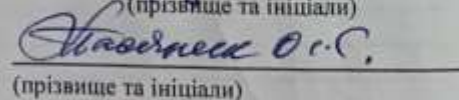
Здобувач вищої освіти


(підпис)

Керівник кваліфікаційної роботи


(підпис)


(прізвище та ініціали)


(прізвище та ініціали)

ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ДВОКІМНАТНОЇ КВАРТИРИ У МІСТІ КОВЕЛІ

1. *Призначення:* створення гармонійного середовища по плану двокімнатної квартири

2. *Умова для розробки:* завдання на дипломне проектування

3. *Мета художньої розробки* – створення сучасних, функціональних затишних інтер'єрів житлового будинку, виконаних у сучасному стилі, який вдало поєднує принципи дизайну і композиційні прийоми формотворення.

4. *Джерела* – фахова та спеціалізована література, практичні розробки інтер'єрів представлені у мережі Інтернет, аналоги та прототипи кімнат житлового будинку, на базі яких була виконана розробка.

5. *Технічні вимоги:*

Формотворення інтер'єрів житлового будинку та їх обладнання на основі передпроектного дослідження матеріалів та обладнання:

- технологічне забезпечення обумовлене єдиною системою домовленостей щодо виконання будівельних та оздоблювальних робіт, комплектації, монтажу та якості дизайну;

- надійність та експлуатація: термін експлуатації – не менше 20 років;
- вимоги естетики та ергономіки забезпечуються методом системи композиції, ергономічними вимогами згідно з міжнародними стандартами;

- патентна частина: дизайн-розробка є авторською, але не претендує на патентування;

- умови експлуатації, техніки обслуговування та ремонту: відсутність згубних зовнішніх впливів, періодичний косметичний ремонт;

- вимоги до категорії якості: найвищі.

6. *Характер і стадії розробки* – нова розробка на основі методики дизайну з виконанням усіх стадій проектного процесу.

7. *Специфічні вимоги:* відсутні.

8. *Пропозиції з використання покриттів і декоративно-лицювальних та оздоблювальних матеріалів, види і способи лицювання:*

- підлога – паркетна дошка, керамічна плитка;
- стіни – штукатурка, сіра декоративна панель, керамічна плитка;
- стеля – штукатурка, водоемульсійна фарба.

9. Обмеження – за технологічними процесами формотворення, ціною, а також термінами виконання, матеріалами й стильовими можливостями проектування.

10. Композиційні елементи, що підлягають розробці: художньо-графічне рішення, виконання пояснювальної записки, макету.

Студент:

Марчук Д. А

Керівник:

Пасічник О.С.



ВСТУП

Актуальність теми проекту. У складному мистецтві облаштування житлового середовища існують різні тенденції і течії.

Дизайн інтер'єру – це створення художнього та функціонального житлового середовища. Сенс дизайну – у перетворенні простору відповідно до потреб та внутрішнього наповнення його мешканців. Дизайн інтер'єру не обмежується лише візуалізацією або покращенням зовнішнього простору. Головне – оптимізувати і гармонізувати різноманітні потреби утилітарного та духовного змісту.

Сучасні тенденції передбачають практичну необхідність, легкість та простоту. Основним стильовим напрямком даного проекту став конструктивізм та характерним для нього є використання натуральних матеріалів і раціональне використання стінового простору, ліквідація міжкімнатних перегородок та заміна їх на пересувні легкі модулі. Всі елементи інтер'єру повинні бути з чіткими лініями, правильної геометричної форми. Найбільш часто використовуються речі прямокутні, але можливі також круглі форми. Для доповнення основного світла застосовується освітлення-підсвічування. Світлове оформлення дещо пом'якшує правильність і чіткість цього стилю. Кольорова гама на користь чорного, білого і сірого відтінків, саме вони підкреслюють прихильність стилю. Декоративні елементи з'явилися в сучасному «прочитанні» конструктивізму - допускається використання дерев'яних, скляних елементів, але їх форми мають бути правильними і вивіреними.

Мета і завдання кваліфікаційної роботи є створення інтер'єрів житлового будинку.

Головним завданням є:

- розробка планувального рішення кімнат та їх функціонального розподілу,
- пропозиції композиційного та колористичного рішення,

Новизна проекту. У дипломному проекті передбачена дизайн-розробка інтер'єрів житлової квартири, в якому було б присутнє власне нестандартне вирішення середовища, завдяки використанню цікавих архітектурних форм,

стриманому поєднанню кольорів та сучасних будівельних матеріалів, вдалому підбору меблів, обладнання і декору.

Дизайн як мистецтво, з одного боку, і як технічна діяльність, з іншого, по суті, є універсальним (дуальним). Дизайнери переймаються універсальним інтернаціональним характером навколишнього світу, посиляючись на об'єктивні закони технологічного розвитку та враховуючи загальні практичні потреби людей. Водночас, однак, вони працюють над об'єктами, які є частиною певної системи виробництва та розподілу і мають товарну вартість, і впливають на складні соціально-естетичні механізми, що беруть участь у формуванні ідеалів та функціонуванні художньої культури.

Художник є дизайнером, якщо він працює в галузі, де застосовуються декоративно-прикладне мистецтво і ремесла, а вироби обробляються вручну, але предмети, виготовлені за його кресленнями і моделями, виробляються і продаються у великих кількостях і не вважаються особистими творами. Завданням дизайну є не тільки поліпшення зовнішнього вигляду об'єктів, а й надання їм необхідної єдності функціональної композиції в навколишньому середовищі шляхом ретельного вивчення структурних зв'язків між об'єктами.

Спроби дати визначення дизайну не припиняються. Одним з найважливіших питань у визначенні природи дизайну є питання про те, як дизайн співвідноситься з іншими видами мистецтва і як дизайн може входити в сферу художньої творчості. Дизайнери, як і інженери-будівельники, працюють з інструментами художнього формулювання для створення промислових виробів масового виробництва. Іншими словами, інженери можуть покладатися на свій "технічний" мозок, виконуючи роботу дизайнерів.

Часто дизайнер бере на себе функцію інженера, опрацьовуючи технічні деталі і покладаючись на так зване неупереджене судження та художню інтуїцію. Якби сфера інженерного дизайну могла логічно виводити нові форми виробів і конструкцій, і якби продукт був повністю незалежним від існуючих матеріальних ресурсів, методів праці та виробничих традицій, і якби споживач завжди відповідав ідеальній моделі, то інженерне проектування і дизайн могли б бути повністю інтегровані.

В реальності, однак, це не завжди так. Навіть у найбільш технічно складних сферах дизайну існує безліч рішень, які суворо визначаються зовнішніми умовами. Це може приймати різні форми, наприклад, в літаках, автомобілях та електроніці. Тому дизайн потрібен як механізм для координації взаємозв'язків між окремими елементами виробництва та сумісності, що з них випливає.

У минулому була поширена думка, що дизайн (художня творчість) стосується лише серійних форм та їхньої промислової переробки. Це було доведено лише тоді, коли нова професія була відокремлена від примітивних ремесел виробництва та прикладного мистецтва, де унікальність індивідуального рішення має велике значення.

Однак робота дизайнера - це більше, ніж набір виробів. Вони працюють над унікальними технічними пристроями для освоєння космосу або над формою і дизайном складних виробів з мінімальною промисловою обробкою (так звана практика унікального дизайну). Дизайнерів і людей, які користуються їхніми виробами, цікавлять насамперед функціональні та естетичні якості продукту, а не те, як він зроблений, тобто чи це масове, чи індивідуальне виробництво.

Адже цілий комплекс приладів або нове обладнання, яке в принципі виробляється в єдиному екземплярі, насправді може бути важливою віхою в розвитку технологій і дизайну. Все це означає, що принципи дизайну не можуть бути виведені лише з виробничих систем, так само, як ідея критеріїв форми фізичного середовища не може бути виведена з візуально обраних репрезентацій.

Дизайн виникає з інтеграції виробництва та споживання і займає особливе місце серед інших форм художньої творчості. Як працюють дизайнери? Відправною точкою творчості є специфіка використовуваних матеріалів і закони формоутворення, які підпорядковуються суворим природним законам (законам механіки, оптики, кольорознавства тощо). Однак дизайнер ставить перед собою відповідні цілі.

Ця мета полягає в тому, щоб зіставити нескінченне розмаїття технічних форм, породжених зовнішніми об'єктивними причинами і підпорядкованих

законам природи, зі специфічним людським сприйняттям цих форм і специфічними прийомами цього сприйняття.

Таким чином, хаос форм замінюється організованою системою, в центрі якої знаходиться людина. Дизайнери ретельно враховують і впливають на розвиток здатності людини сприймати цільове середовище.

Це вимагає великої уваги до вивчення механізмів емоційного та естетичного сприйняття, включаючи знання психології. Одне з найважливіших питань у дизайні - вирішити, на якому етапі створення об'єкта або групи об'єктів слід формулювати завдання на проектування. Це має велике значення для технічних науково-дослідних і виробничих організацій і пов'язане з відкриттям і використанням нових, раніше недосліджених матеріалів, способів їх обробки і типів конструкцій.

Зміна та вдосконалення існуючого предметного середовища пов'язане з винахідливістю та передбаченням, не лише технічним, але й мистецьким. Саме тому дизайнерські організації потребують художників. Художнє сприйняття є принципово цілісним, і тільки художники можуть поєднати це сприйняття візуально.

Він задає параметри практичності та естетичності чогось. Він є образним візіонером і має здатність художньо моделювати матеріальне середовище традиційними формами і матеріалами (ліплення, ескізування, експериментальне дослідження форм).

Художник має добре розвинену зорову пам'ять і може швидко та успішно засвоювати нові форми, ще не відомі в художній і духовній культурі. У світі дизайну моделюється і розробляється емоційне ставлення людей до нових технологічних реалій, які потребують багато матеріальних і людських ресурсів.

Цей цілісний образ реальності, створений митцями, необхідно розкласти на складові та перекласти на мову технологічної економіки та управління виробництвом, без чого він є не більше ніж утопічною проекцією майбутнього. Тому в дизайні все більше уваги приділяється широкому експериментуванню та загальнотеоретичним прогнозам, що ґрунтуються на системному підході до

явищ. На відповідному етапі розвитку дизайну ця тенденція знайшла своє вираження в теорії "тотального дизайну середовища".

Тотальний світ в цілому розглядався раціонально і підходив до нього з єдиних системних позицій. Дизайн визнавався антиподом хаосу і синхронності у створенні середовища, і стверджувалося, що цінність мають лише найбільш "лаконічні" або стислі форми. У масовому і серійному виробництві, завдяки значним тиражам і широкому розповсюдженню в побуті кожної форми і розміру, ці об'єкти набувають відповідних стилістичних характеристик.

Саме тому проблема стилю в дизайні стала вирішуватися дещо інакше, ніж в інших видах художньої творчості. Вивчення ефективної мови форми пов'язане з її модульністю з акцентуванням на основних смислових формах і використанням стереотипів при розгляді візуальних знаків. У дизайні більше, ніж в інших видах художньої творчості, проблема стилю пов'язана з проблемою стилізації.

Це свідоме перенесення рішення, логічно і функціонально виправданої форми, в її межах, на об'єкти і явища зовсім іншої природи. Наприклад, успіхи авіації з аеродинамічними формами призвели до появи аеродинамічних стилів, а підкреслена технічність сучасних калькуляторів і радіоапаратури використовується як модна форма в сучасній побутовій техніці. Спеціалізація або стиль у дизайні не є негативною якістю.

Вона використовується лише для того, щоб модифікувати технічну форму і підкреслити її ефективність. Але, звичайно, в багатьох випадках стиль розглядається насамперед як товар, інструмент комерційного підходу до проектування чогось, що слугує регулятором циклічної системи, яка впливає на споживчі вподобання.

Для боротьби з невиправданою стилізацією дизайну художники досліджують функціональні та естетичні норми, що стосуються споживачів, а також ставлення людей до підкреслено сучасного та історичного середовища.

Зв'язок між стилізацією окремих форм та об'єктивними і функціональними рішеннями в дизайні є незрозумілим.

Адже функціональний підхід у дизайні може бути орієнтований на ті самі складові комерційних вимог і стилістичних норм та уподобань, тобто на врахування культурно-історичних умов часу.

Вічні, об'єктивні та функціональні форми, створені митцями з абсолютною щирістю, через деякий час вважалися локальними стилями, зовнішніми ознаками минулого історичного періоду, а умови, які здавалися митцям об'єктивними, насправді були результатом виробничих та економічних вимог. Щоб розібратися в цій ситуації, дизайнери проводять технічні, економічні та соціально-психологічні дослідження, моделюють типи споживачів за допомогою художньо-творчого мислення, спостерігають за поведінкою людей у великих і малих групах.

Все це необхідно для того, щоб передбачити майбутнє середовище і створити нові форми і потреби на практиці, зберігаючи при цьому зв'язок з історичними традиціями матеріальної культури. Однак було б несправедливо розглядати дизайн як вирішення всіх проблем, що формують матеріальне середовище.

Зрештою, це мета архітектури, з якою дизайн завжди був тісно пов'язаний. Коли професія дизайнера була ще маловідомою, дизайнерів часто називали "архітекторами промислових виробів". Працюючи над конструкцією, функціональним призначенням і зовнішнім виглядом об'єктів, дизайнери дійсно дуже схожі на архітекторів, які займаються подібною роботою, проектуючи інтер'єри та малі архітектурні форми. Сьогодні вже немає сенсу сперечатися про те, що таке дизайн - мистецтво чи майстерність.

Всі нарешті прийшли до висновку, що дизайн - це самостійна дисципліна промислового проектування виробів з усіма притаманними мистецтву і технології якостями, включаючи історію, теорію і практику. Однак питання про те, чому і як навчати майбутніх фахівців з дизайну, досі не втратило своєї актуальності.

РОЗДІЛ 1

АНАЛОГИ ТА ПРОТОТИПИ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

1.1. Історичні відомості

Протягом всієї історії культури люди намагалися прикрасити своє життя і прикрасити всі свої потреби (одяг, житло, знаряддя праці і т.д.). Сьогодні особливо гостро обговорюються поняття митця і суспільства, краси і корисності, творчості і необхідності. Як необхідна умова життя в цивілізованому суспільстві, важливо, щоб речі, які нас оточують, відповідали за красу і корисність.

Це стосується і декоративного та дизайнерського мистецтва. Декоративне мистецтво з його унікальними формами вираження разом з архітектурою формує внутрішній світ людини, її погляди, культуру, мораль і життєві принципи. Митці все більше цікавляться середовищем та його комплексними рішеннями, інтегрованими з архітектурою. Коли ми говоримо про житлове середовище та громадські інтер'єри, ми маємо на увазі не лише сукупність звичних і красивих продуктів. Середовище - це не лише матеріальне поняття, але й простір, наповнений людськими стосунками, єдиний духовний і матеріальний світ.

Якщо в минулому використання декоративного мистецтва в інтер'єрах громадських будівель часто відбувалося стихійно, то сьогодні на стадії проектування художники і архітектори не тільки реалізують рішення на загальні теми, пов'язані із загальним призначенням будівлі, але і використовують найбільш виразні з різних видів декоративного мистецтва.

Архітектори, будівельники, художники, скульптори та майстри користуються останніми досягненнями будівельної науки і техніки, щоб підвищити художній рівень оздоблення інтер'єрів.

При цьому в інтер'єрах широко використовуються як традиційні матеріали, такі як камінь, дерево, кераміка і скло, так і сучасні матеріали, такі як полімери. Обираючи конкретні матеріали для оздоблення, архітектори намагаються створити єдину інтер'єрну композицію, поєднуючи матеріали, які відповідають призначенню простору.

1.2 Дизайн-особливості аналогів і прототипів

Особлива природа громадських інтер'єрів дозволяє широко використовувати в їх оформленні креативні композиційні рішення, монументальні об'єкти декоративно-прикладного мистецтва та художні меблі.

Існує чимало прикладів будівель, де всі елементи інтер'єру повністю виконують свої функціональні завдання. До них відносяться "Український палац культури" в Києві та "Кремлівський конгрес-центр".

Архітектурне рішення інтер'єру - це складне поєднання архітектурної форми, структури, простору, масштабу, пропорції, співвідношення, ритму, кольору і світла, спрямоване на повне вираження суспільної ідеї і максимальну відповідність функціональному призначенню об'єкта. Первісна людина не мала ані часу, ані сил на творчість, а всю свою енергію витрачала на боротьбу з буревіями, голодом та ворожими племенами.

Людина була насамперед мисливцем-збирачем, а на художню творчість її надихала природа та багатий тваринний світ, що її оточував. Інтер'єри печер робили зі шкур тварин, коріння та каміння, а для тепла та їжі розводили вогнища. Первісні люди прикрашали свої житла, печери, розписами на стінах.

Основними мотивами масштабних розписів були окремі зображення великих тварин, сповнені життєвої сили та динамізму, часто об'єкти полювання. Важливу роль почали відігравати чіткі, легкі контури, а на перший план вийшли всі сміливі, точні кольори охри - червоний, коричневий, чорний і жовтий. Для створення об'ємного ефекту фарби також накладали шарами.

З часом у людей з'явилося бажання прикрашати свої оселі. Вже в Стародавній Греції архітектори надавали великого значення внутрішньому оздобленню, про що свідчать архітектурні пам'ятки. В оздобленні інтер'єру використовували дерев'яну штукатурку для стін і мозаїку для підлоги. У громадських будівлях інтер'єри стародавніх греків прикрашали позолочені і глазуровані інкрустації на мармурі, різьблені мідні пластини, високі вази і керамічні амфори із зображенням різних сцен з життя людей.

У Греції був створений архітектурний ордер. Тобто суворий порядок з художнім розумінням розташування частин будівлі. Грецькі архітектори

обирали для кожної будівлі особливе місце і будували її таким чином, щоб вона органічно зливалася з природою, доповнювала і розросталася.

Основним будівельним матеріалом був натуральний мармур. У Стародавньому Єгипті стіни будівель вкривали розписами. Особливо інтенсивно і якісно оздоблювали культові споруди, використовуючи дорогі матеріали.

Храми відокремлювалися від зовнішнього світу величезними високими стінами. Пишність храмів вражала своїми прикрасами тих, хто їх бачив. У Стародавньому Римі будували куполоподібні дахи, щоб підкреслити їхню велич. Розвивався монументальний живопис, кам'яне мурування та інкрустація, будівлі прикрашали статуями.

Візантійський інтер'єр особливо розкішний, з мармуровими гарнітурами, розписами та мозаїкою. Унікальне мистецтво Ківанлуса.

Прекрасна Софія Київська, Золоті ворота, донесла до нас чудовий приклад сакрального мистецтва, що об'єднує багато видів декоративного мистецтва. Бароко і класицизм залишили нам особливо гарні зразки світського дизайну інтер'єру. Українці будували свої будинки не з дорогих матеріалів, а з каменю та цегли. Якими б простими не були хати, українці з прагненням до краси намагалися їх також прикрашати.

У кожного був свій спосіб створення затишку - розмальовані печі та стіни на сході, кахельні печі та ліжники в горах тощо.

1.2.1 Функціональне призначення

Виникнення дизайну пов'язане з розвитком промисловості наприкінці 19 століття. Спеціалізація виробництва у вузьких рамках знищила універсальність людської творчості і призвела до того, що предмети, виготовлені промисловим способом, втратили свою естетичну цінність.

У 1851 році на промисловій виставці, організованій у Лондоні, один з відвідувачів зробив наступний коментар: "Незважаючи на розвиток науки і техніки, успіхи цивілізації в галузі мистецтва мають багатовікову історію. Незважаючи на науково-технічний прогрес, досягнення цивілізації в галузі мистецтва поступаються досягненням минулих століть.

Незважаючи на технічний прогрес, наші вироби поступаються їм не тільки за формою, але навіть за практичною пристосованістю і зручністю".

Цим відвідувачем був Г. Земпер, засновник технологічної естетики. Шість років по тому видатний британський теоретик і соціолог Д. Рескін підкреслює наступний момент: "Те, що робиться поспіхом, поспіхом і помирає. Зрештою, найдешевше - найдорожче. Іншими словами, виникнення дизайну пов'язане з розвитком людської цивілізації. З моменту свого зародження дизайн був зосереджений на досягненні єдності трьох принципів: корисності, зручності та краси.

Ці принципи були викладені Г. Земпером у його праці "Стиль або практична естетика в технічному та будівельному мистецтві", написаній між 1860 та 1863 роками: "Форма предмета повинна залежати від його функції в людській діяльності, матеріалів виготовлення, технології виробництва, а також повинна визначатися соціально-історичним рівнем розвитку суспільства".

Основний закон дизайну формулюється наступним чином. У нашій країні ідея дизайну розвивалася на початку 20 століття і була пов'язана з роботами Страхова, Енгельмайра, Столярова та інших. У 1920 році була заснована Всеросійська художньо-технічна майстерня - перша організація, що займалася розробкою проблем дизайну, а в 1962 році - Всесоюзний інститут технічної естетики.

Цей центр теорії і творчості дизайну мав філії в багатьох містах (наприклад, у Харкові) і спеціальні художньо-конструкторські бюро на великих підприємствах.

У той же час були організовані перші спеціалізовані вищі та середні навчальні заклади (наприклад, Харківський художньо-промисловий інститут, нині Харківська національна академія дизайну і мистецтв, головний заклад з підготовки дизайнерських кадрів в Україні) і почалася підготовка фахівців у цій галузі.

1.2.2. Ергономічні вимоги

У 1964 році на Міжнародному семінарі дизайнерів у Бельгії було прийнято наступне визначення дизайну: дизайн - це творча діяльність, спрямована на виявлення формальних якостей промислового продукту.

Ці якості включають зовнішні ознаки виробу, але в першу чергу структурні та функціональні взаємозв'язки, які роблять виріб єдиним цілим з точки зору як споживача, так і виробника.

Таким чином визначаються основні специфічні характеристики дизайну як виду естетичної діяльності.

Принцип сучасного дизайну полягає в поєднанні всіх суспільно необхідних якостей проєктованого об'єкта в гармонії з його загальною структурою. Основними робочими категоріями дизайну є образ, функція, форма, технічна форма та естетична цінність. Реалізація ідеї створення комплексних об'єктів вимагає глибоких знань основних законів і тенденцій розвитку економіки, виробництва і споживання, а також розуміння духовних потреб суспільства.

1.2.3. Композиційні особливості

Дизайн базується на наукових основах моделювання об'єктів і поєднує в проєктному образі наукові та художні принципи.

Теоретичною основою сучасного дизайну є технічна естетика - наукова дисципліна, що комплексно вивчає соціальні, естетичні, функціональні, ергономічні та технічні аспекти формування предметно-просторових середовищ і формує науково-методичну базу дизайну.

Метою дизайну (художнього конструювання) є створення гармонійного предметного середовища, що максимально відповідає матеріальним і духовним потребам людини. Основна мета дизайну - створення промислових виробів, здатних "ставитися до людей як до людей", тобто бути цінними посередниками між виробниками і споживачами.

Дизайн має на меті передати певне естетичне відчуття через предмети повсякденного вжитку, засоби виробництва та товари, щоб уможливити масову культуру та естетичну комунікацію.

1.2.4. Конструктивно-технологічні підходи

Дизайн об'єднує матеріальну і духовну культуру суспільства в цілому і гарантує цілісність цивілізації

Дизайн охоплює як діяльність дизайнера, так і об'єкти, що є результатом його художньо-проектної розробки, художнє конструювання як особливий метод проектування, технічну естетику як оригінальну теорію і науку як дослідження проблем створення гармонійного матеріального середовища.

Художнє конструювання як метод проектування передбачає задум нових художньо-проектних ідей і нових функціональних структур та їх раціональне втілення для створення гармонійних і виразних стилістичних об'єктів дизайну.

1.2.5. Образно-стилістичні рішення

Об'єкт, який є результатом діяльності дизайнера, повинен бути функціональним, тобто повністю виконувати своє практичне призначення; повинен бути зручним і безпечним під час експлуатації, тобто відповідати ергономічним вимогам; повинен бути естетично виразним, тобто мати інформативну і виразну форму і бути композиційно цілісним.

РОЗДІЛ 2

КОНЦЕПТУАЛЬНЕ РІШЕННЯ

Інтер'єр - це відносно замкнений, функціонально та естетично організований простір всередині будівлі. Інтер'єр є невід'ємною частиною архітектури.

Дизайн інтер'єру - це проектування інтер'єру будинку або квартири. Мистецтво інтер'єру - це спосіб створення вражаючого внутрішнього середовища будівлі.

Композиція простору будівлі залежить від її призначення (житлове, громадське, виробниче, навчальне тощо) і підпорядковується загальним вимогам і закономірностям (психофізіологічним, соціальним, архітектурним).

Проектування інтер'єру здійснюється на основі архітектурно-будівельних креслень.

Найважливіші з них: план - горизонтальний розріз будівлі із зображенням стін, перегородок, обладнання та меблів; плафон - проекція стіни зі світильниками; штриховка - вид спереду кожної стіни; перспектива - ситуаційний малюнок, що показує повний вигляд приміщення. Дизайн інтер'єру включає в себе як функціональну, так і естетичну роботу.

При цьому важливу роль відіграє художньо-декоративне мистецтво. Масштаб, пропорції, ритм, фактура, рельєф, колір і світло повинні бути гармонійно синтезовані, щоб створити найкраще враження від архітектурно-художньої композиції, розробленої архітектором або художником. Художньо-декоративне мистецтво - це не прикрашання, а розумне використання художніх засобів

2.1. Обґрунтування змісту образу

Латинське слово "композиція" означає з'єднання, зв'язок або структуру. Розрізняють три основні види композиції: фронтальна, об'ємна та глибинна. Цей поділ є певною мірою умовним, і на практиці різні типи композиції розглядаються разом.

Фронтальна композиція характеризується розподілом фігуративних елементів на площині у двох напрямках - вертикальному і горизонтальному до глядача. Стереоскопічна композиція - це форма, яка має відносно замкнуту поверхню і сприймається з усіх боків.

Виразність і якість сприйняття стереоскопічної композиції залежить від взаємозв'язку, організації та перспективи її елементів. Виразність і якість форми також залежить від висоти горизонту.

Сприйняття об'ємної форми під низькою лінією горизонту створює монументальне враження. Крім того, в міру наближення глядача до об'єкта перспектива звужується по краях. Об'ємно-просторова композиція знаходиться в постійній взаємодії з оточенням. Просторова композиція з глибиною складається з матеріальних елементів, предметів, поверхонь, просторів і проміжків між ними.

Одним з найважливіших засобів поєднання різних елементів форми і впорядкування їх розташування є ритм, який притаманний різним явищам і формам природи і трудовим процесам. Ритм - це рівномірна зміна мірних елементів, єдиний порядок ліній, об'ємів і площин.

Ритм впливає на наші органи чуття. Ми не тільки бачимо його очима, але й відчуваємо вухами.

Ритм присутній і в статичних об'єктах. Наприклад, в архітектурі вікна розташовані ритмічно в горизонтальному та вертикальному напрямках. Ритм можна знайти і в площинних зображеннях (орнамент).

Закономірне чергування об'ємів і граней, регулярне чергування характерних елементів і форм - все це використовується як специфічні композиційні засоби як в окремих об'єктах, так і в спорудах чи комплексах.

Ритми можуть бути м'якими або не дуже, вони можуть рухатися в одному напрямку, сходитися в центрі, рухатися горизонтально або вертикально.

Правильно використовуючи всі можливості ритму і продумано чергуючи елементи, об'єми і кольорові плями, можна досягти бажаного враження від об'єкта так, щоб око рухалося відповідно до обраного ритму.

Кольорові ритми широко використовуються. Кольорові ритми створюють своєрідний кольоровий ритм. Ми не можемо повноцінно сприймати виріб візуально, якщо його маса не збалансована конструктивно.

Він повинен бути не тільки фізично збалансованим, але й візуально збалансованим.

Тому в композиції важливу роль відіграє баланс. Баланс - це стан форми, в якому всі елементи знаходяться в рівновазі один з одним. Він залежить від розподілу маси відносно центру композиції. Баланс, як і ритм, притаманний лише рослинному і тваринному світу.

Врівноваженість об'ємів і частин будь-якого об'єкта викликає відчуття спокою, впевненості та стабільності. Динаміка - це візуальне сприйняття руху, швидкості та форми.

Динамічна форма може бути притаманна як статичним, так і рухомим об'єктам. Динамічність робить форми активними, помітними та відмінними від інших.

Статичність - це застиглість, врівноваженість форми, стабільність у всіх її рядах, це сама геометрична основа. Статика вимагає плавних, м'яких ліній, тобто маси, чітких горизонтальних і вертикальних поділів.

Симетрія - один з найважливіших засобів досягнення єдності форми і художньої виразності. Симетрія - це принцип організації, при якому елементи розташовані правильно відносно осі або центру даної площини.

Симетрія включає дзеркальну симетрію та осьову симетрію. Асиметрія також часто використовується і відноситься до розташування елементів, де немає осі симетрії.

Асиметрія - це принцип побудови площини, що базується на динамічній рівновазі елементів і створенні враження руху всередині цілого.

Симетрія і асиметрія допомагають досягти художньої виразності статичних і динамічних композицій.

Застосування принципу гармонії в дизайні інтер'єру має велике значення. Гармонійні композиції полегшують сприйняття естетичної та змістовної

інформації. Принцип гармонії є композиційною основою для шрифтів та ілюстративних матеріалів.

Принципами, що визначають естетичну якість стенду і гармонійність його композиції, є повторення цілого в його частинах, гармонія розмірів, рівновага, ритм і пропорція.

Принцип повторення цілого в його частинах - це наявність основних ознак в елементах композиції. Це забезпечує перцептивну зв'язність і полегшує зміну поля уваги при переході від одного елемента до іншого. Принцип пропорційності вимагає виявлення загальної закономірності співвідношення частин і цілого в процесі сприйняття.

В основі цього принципу лежить принцип 2 : 3, 3 : 4, 3 : 5 (близький до золотого перетину) і 9 : 10 (динамічний квадрат) пропорції враховуються при використанні прямокутних планшетів. Принцип рівноваги забезпечує збалансованість частин і цілого відносно просторових осей (переважно вертикальних), щоб на сприйняття не впливало земне тяжіння.

Найпоширеніший спосіб досягти балансу стенду - розташувати його симетрично відносно вертикальної або горизонтальної осі.

Така композиція справляє статичне враження. На перший план виходить центральний елемент композиції. Поширені також асиметричні композиції. У цьому випадку стає можливим багатовимірний аналіз. У кожній композиції важливі такі художні критерії, як пропорція (співвідношення розмірів) і ритм (повторення елементів, відстань).

2.2. Художньо-графічні пропозиції

Колір є найважливішим елементом у формуванні і сприйнятті інтер'єру, впливаючи на людей фізіологічно, психологічно і естетично в залежності від функціонального призначення інтер'єру. Він впливає на них. Колір можна створити штучно, пофарбувавши поверхні та окремі деталі або обробивши матеріали.

В останньому випадку фактура і властивості матеріалу мають значний вплив на сприйняття кольорової поверхні

Дзеркальні та глазуровані текстури паралельно відбивають світло і дають відблиски, коли на них потрапляє світло.

Злегка шорсткі, матові поверхні розсіюють світло в різні боки. Світ навколо нас надзвичайно барвистий. Кольори можуть бути легкими або важкими, теплими або холодними, викликати емоції, створювати хвилювання і стрес, створювати гармонію, творити дива або приносити біду. Встановлено, що так звані теплі кольори (червоний, оранжевий і жовтий) сонячного спектру збуджують людей, розширюють зіниці, прискорюють пульс і викликають загальну втому.

З іншого боку, холодні кольори, такі як синій, блакитний і зелений, зменшують втому очей і заспокоюють розум.

Обираючи близькі кольорові плями, слід враховувати їхню взаємодію один з одним.

Наприклад, жовтий на синьому тлі здається більш жовтим, ніж на червоному. Колір фону також впливає на візуальне сприйняття об'єктів. На світлому фоні об'єкти здаються темнішими, а на темному - світлішими.

У приміщенні світлі або холодні кольори можуть створювати враження простору. І навпаки, теплі кольори, такі як червоний і коричневий, можуть створювати враження маленького простору.

Кімнати, пофарбовані в синій, блакитний і зелений кольори, виглядають холоднішими, ніж є насправді, в той час як кімнати, пофарбовані в помаранчевий і жовтий кольори, виглядають теплішими.

Сучасне бачення кольору вимагає, щоб інтер'єри були спроектовані з відчуттям мети та кольорового дизайну, незалежно від призначення. Оскільки кольорова гама інтер'єру має значний психологічний вплив на людей, принципи кольорового бачення повинні лежати в основі роботи архітекторів та дизайнерів інтер'єру.

У місцях загального користування кольорову палітру можна створювати, використовуючи як контрастні пропорції, так і нюансні поєднання кольорів.

Поєднуючи кілька кольорів, переконайтеся, що один з них домінує в інтер'єрі.

У великих приміщеннях можна використовувати більш насичені кольори. Домінуючий колір в інтер'єрі зазвичай сприймається як ненасичений, і кольори окремих деталей повинні контрастувати з ним.

Монохромні інтер'єри стають одноманітними, тоді як нерегулярне використання численних кольорів створює емоційне враження.

Однак, оскільки "внутрішній простір" є невід'ємною частиною архітектури, роль кольору тут виходить за рамки створення стану комфорту.

- До них відносяться 1) структура, форма і розмір приміщення;
- 2) інтенсивність природного освітлення;
- 3) якість джерела штучного освітлення;
- 4) колірне середовище;
- 5) відстань до стіни (в даному випадку інформаційного стенду), на якій розташовані елементи дизайну;
- 6) загальна композиційна філософія;
- 7) мікроклімат простору;
- 8) розмір і матеріал навколишніх поверхонь;
- 9) перспективи приміщення з усіх сторін світу.

Серед розмаїття інструментів необхідне вміння вибрати найефективніший для конкретного інтер'єру.

Адже кожна ідея вимагає своїх засобів вираження.

Однак неможливо зробити вибір, не знаючи законів, що керують цими інструментами:

1. взаємозв'язок
2. пропорція
3. ритм;
4. контраст
5. нюанс
6. масштаб;
7. пропорційність;
8. зв'язність.

При використанні принципу нюансу робота рідко виділяється з фону і тому не викликає сильних емоцій. Такі інтерпретації можуть бути спровоковані призначенням приміщення.

Часто для досягнення потрібного ефекту можна використовувати однакові фактури фарбування. При створенні колірної гами слід враховувати відбивні властивості кольорів.

Використання приміщення, місткість куба, кількість сонячного світла, що пропускається, і характер вечірнього освітлення визначатимуть ступінь насиченості того чи іншого кольору.

Щоб попередньо розрахувати ступінь насиченості та затінення кольору, доцільно подивитися на коефіцієнт відбиття світла поверхонь, пофарбованих у різні кольори.

У таблиці нижче наведено коефіцієнт відбиття деяких з цих кольорів.

Білий 85%

світло-коричневий 35%

світло-жовтий 75%

світло-зелений 65%

світло-блакитний 63%

жовтий, середній 65%

сірий, середній 55%

зелений, середній 52%

синій, середній 35%

темно-червоний 13%

темно-синій 8%

Дані з таблиці символіки кольору можна використовувати для створення певного настрою, необхідного для конкретного інтер'єру. Наприклад, це виглядає так: Встановлено, що кольори з частин сонячного спектру, які називаються теплими (червоний, оранжевий і жовтий), збуджують людей, розширюють зіниці, прискорюють пульс і викликають загальну втому.

Давайте розглянемо деякі з символів кольорів: Білий Чистота, невинність, світло, прохолода, сліпуче, яскраве Срібло, істина, християнство, європейський

Жовтий Сонячне світло, світло, радість, заздрість, свіжість, молодість, легкість, яскравість, життєрадісність.

Золотий Золото, мужність, багатство, азіатський, буддійський.
Помаранчевий Тепло, енергія, радість, радість, гнів, сухість, хвилювання.
Червоний Вогонь, енергія, радість, любов, кохання, боротьба, гнів, близький.

Влада, революція, Америка. Фіолетовий Старість, віра, смирення, темрява, важкий, задумливий. Смуток, катастрофа. Синій Космос, смуток, холод, вірність, серйозність, свіжий, далекий.

Зелений Природа, спокій, молодість, смиренність. Достаток, процвітання, Австралія, іслам. Чорний Темрява, меланхолія, тяжкість. Смерть, траур, Африка. Синій Холод, вода, лід, втома.

Невинність Фіолетовий Яскравість, пишність, влада, нація, зрілість, багатство, серйозність, тепло. Інші так звані холодні тони, такі як синій, блакитний і зелений, заспокоюють і зменшують втому очей.

Враховуючи, що людське око краще сприймає цю гаму, можна сказати, що стіни навчальних закладів повинні бути пофарбовані (оздоблені) саме в цій гамі.

Колірна гама з однорідним світлим кольором сприяє покращенню освітлення.

Поєднання холодних і теплих кольорів у приміщенні може створити робочий настрій. Як правило, обмежуйте кількість кольорів на робочому місці трьома-чотирма, оскільки надмірна кількість кольорів може відволікати увагу. Один з усіх кольорів повинен бути основним і визначати основний колір.

РОЗДІЛ 3

ДИЗАЙН-ПРОЕКТНА РОЗРОБКА

3.1. Складові частини об'єкта проектування

При створенні інтер'єру спальні слід враховувати особисті уподобання. Не варто покладатися на моду.

Перетворити спальню на справжній витвір дизайнерського мистецтва під силу кожному: "Бабусяна шафа тут, ліжко там, а я буду працювати тут". На жаль, досі дуже популярно організовувати спальню саме таким чином.

Якщо кімната маленька і до того ж погано освітлена через те, що розташована на північній стороні будинку, ви можете задатися питанням, який дизайн спальні найкраще підійде саме вам.

На жаль, багатьом людям ця проблема знайома не з чуток. Як відомо, бувають ситуації, коли доводиться поєднувати в одній кімнаті спальню, вітальню, робочий кабінет, а іноді і дитячу кімнату.

Однак ви побачите, що це не перешкода для того, щоб зробити вашу спальню шедевром дизайну. Інтер'єр спальні, як і будь-якої іншої кімнати, повинен враховувати ваші особисті смаки.

Дизайн, заснований на моді і трендах, яким би стильним він не був, невдячна справа, оскільки він не повністю відповідає вашим особистим потребам.

Тому, якщо ви хочете змінити вигляд своєї спальні, спочатку потрібно зрозуміти всі плюси і мінуси приміщення.

Перше, на що варто звернути увагу - це форма кімнати. Найкраще, якщо вона буде правильної форми, без зайвих виступів та ніш.

3.2. Особливості формотворення об'єкта розробки

Ніші можна перетворити на стильні шафи та вирішити проблему зберігання речей. Зрештою, доцільно також використовувати нішу як робочу зону.

Єдине, про що слід пам'ятати в цьому випадку - відокремити робочу зону від спальні. А тут, як то кажуть, справа лише за фантазією.

Неважливо, чи будете ви використовувати ширму або горизонтальні жалюзі. Взагалі, можна підійти зовсім нестандартно, приховавши вхід шторами, розсувними книжковими полицями або великим дзеркалом, щоб створити своєрідну "таємну кімнату".

Якщо спальня не особливо велика, можна використати велику дзеркальну поверхню, щоб візуально збільшити розмір кімнати. Меблі також слід підбирати з урахуванням загальної площі кімнати.

Пам'ятайте, що громіздкі інтер'єри можуть зробити маленьку кімнату ще меншою. Тому для маленьких спалень підійде лаконічний стиль. Що стосується освітлення, то багато хто вважає, що спальня повинна бути найсвітлішою кімнатою в будинку.

Однак це не так, якщо вікна виходять на північ, схід або північний схід. У цьому випадку колір стін повинен бути добре підібраний. Загалом, для "північних" кімнат краще обирати тепліші та світліші тони.

Крім того, чому б хоча б не замінити двері спальні на скляні, наприклад, на вітражі або рифлене скло.

Штучне освітлення має бути м'яким і не надто сильним. Таке світло розслабляє. І навпаки, занадто яскраве світло не розслабляє. Воно також створює виразні тіні, які можуть підкреслити особливості кімнати та виділити її недоліки.

Для більш м'якого світлового ефекту використовуйте абажури або плафони з матового скла. Загалом, великі люстри не підходять для спалень, їх варто замінити торшерами або свічниками.

Також можна використовувати точкові світильники. Цікавим підходом є використання серії невеликих джерел світла і спрямування їх світлового потоку на стелю. Світло відбивається від стелі і розсіюється, створюючи ефект "м'якого" світла.

Для особливо романтичних рекомендується використовувати свічки з живим полум'ям. Вони, звичайно, не підходять для постійного використання, але змушують пофантазувати на тему свічників.

3.2.1. Функціональне призначення розробки

Варто також зазначити, що за допомогою штучного освітлення можна розділити кімнату на кілька зон. Це може бути корисно, якщо спальня поєднує в собі функції різних кімнат.

" Особистий колір" Колір відіграє важливу роль у дизайні спальні, адже він є головною особливістю інтер'єру.

Спальня повинна бути облаштована, перш за все, так, щоб людині було комфортно і спокійно перебувати в ній.

Домінуючим кольоровим об'єктом у спальні є покривало. Обрану кольорову гаму можна доповнити різними способами.

Одна з ідей - зробити вікна на кілька тонів світлішими. Звичайно, загальний стиль повинен бути дотриманий у кожній деталі.

Однак не варто перевантажувати кімнату одним кольором. Не варто обирати "основний" колір, спираючись лише на свої "симпатії" та "антипатії". Психологія кольору також може мати певний вплив на самопочуття людини.

Наприклад, рожевий колір у спальні може сприяти медитації та сну. Однак людям, які проходять медичне лікування, не рекомендується його обирати. Зелений - колір щастя. Він буде найкращим кольором для здорового способу життя і тонізуючого сну. Синій сприяє взаєморозумінню між партнерами.

Він також ідеально підходить для тих, хто любить почитати книгу перед сном.

Жовтий - колір дружби та любові.

Червоний символізує пристрасть та енергію.

Загалом, краще не використовувати занадто яскраві або життєрадісні кольори в спальні.

Тому краще зупинити свій вибір на спокійних пастельних тонах. Оригінально виглядають спальні, в яких яскраві кольори не є основними, а додаються як акценти.

Однак такі світлі мотиви повинні бути присутніми лише в дрібних деталях. Завдання цієї статті - розробити проект для двокімнатної квартири. Загальна

площа квартири становить 86,6 м. Квартира складається з кухні, спальні, вітальні, передпокою та санвузла.

3.2.2. Ергономічні вимоги

Кухня має площу 17,6 м². Кухня умовно поділена на дві зони: зону приготування їжі та зону відпочинку. Зонування досягається за рахунок використання різних матеріалів для кольорової гами простору та оздоблення стін і підлоги в зонах.

Зона приготування їжі та зона відпочинку розділені на половину, а в зоні відпочинку встановлений кондиціонер.

Інтер'єр кухні витриманий у холодних тонах: зеленому, білому та коричневому.

Стіни зони приготування їжі частково оздоблені декоративним камінням, що імітує "дикий" камінь, обрамлені дерев'яними балками з ефектом "старого дерева" і пофарбовані в коричневий колір.

Стіни зони відпочинку оздоблені декоративною цеглою та дерев'яними балками і пофарбовані в коричневий пісочний колір.

3.2.3. Композиційні особливості розробки

Площа спальень становить 13,4 м². Площу кімнати було розширено за рахунок додавання просторого вікна.

Причиною цього стала необхідність розмістити в спальні робочий простір. Інтер'єр спальні виконаний в класичному стилі з поєднанням теплих пастельних тонів і білого та зеленого гами.

На одній зі стін спальні - декоративні дерев'яні панелі .. На стіні - вітраж, який розділяє спальню на робочу зону та зону відпочинку.

Зокрема, він включає в себе:

- 1) структуру, форму та розміри приміщення;
- 2) інтенсивність природного освітлення;
- 3) характер джерела штучного освітлення;
- 4) кольорове середовище;

- 5) відстань до стіни, на якій розташований елемент дизайну (в даному випадку інформаційний стенд);
- 6) загальну композиційну філософію;
- 7) мікроклімат простору;
- 8) розмір та матеріал огорожувальної поверхні;
- 9) з якого боку знаходиться приміщення по відношенню до світу, в якому воно знаходиться.

Серед розмаїття інструментів необхідним є вміння обрати найефективніший для конкретного інтер'єру. Це пов'язано з тим, що кожна ідея вимагає своїх засобів вираження.

Однак неможливо зробити вибір, не знаючи законів, що керують цими засобами:

1. взаємозв'язок
2. пропорція
3. ритм;
4. контраст
5. нюанс
6. масштаб;
7. пропорційність;
8. субординація.

При використанні принципу нюансу робота рідко виділяється з фону і тому не викликає сильних емоцій.

Інтерпретації можуть бути спровоковані призначенням приміщення. Часто для досягнення потрібного ефекту можна використовувати однакові фактури фарбування.

При створенні колірної гами слід враховувати відбивні властивості кольорів. Використання приміщення, місткість куба, кількість сонячного світла, що пропускається, і характер вечірнього освітлення визначатимуть ступінь насиченості того чи іншого кольору.

Для того, щоб заздалегідь розрахувати насиченість кольору і затінення, доцільно звернутися до коефіцієнта відбиття світла поверхонь, пофарбованих у

різні кольори. У таблиці нижче наведено коефіцієнт відбиття деяких з цих кольорів.

Білий 85% світло-коричневий 35% світло-жовтий 75% світло-зелений 65% світло-блакитний 63% жовтий, середній 65% сірий, середній 55% зелений, середній 52% синій, середній 35% темно-червоний 13% темно-синій 8%

Дані з таблиці символіки кольорів можна використовувати для створення певного настрою, необхідного для конкретного інтер'єру. Ось, наприклад, такий приклад:

Помічено, що певні кольори сонячного спектру, так звані теплі кольори (червоний, оранжевий і жовтий), збуджують людей, розширюють зіниці і навіть прискорюють пульс, викликаючи втому у всьому тілі.

Тепер давайте розглянемо символіку кольорів: Білий Чистота, невинність, світло, прохолода, сліпучий, яскравий Срібло, істина, християнство, європейський Жовтий Сонячне світло, світло, радість, заздрість, свіжість, молодість, легкість, яскравість, життєрадісність.

Золотий Золото, мужність, багатство, азіатський, буддистський. Помаранчевий Тепло, енергія, радість, радість, гнів, сухість, хвилювання. Червоний Вогонь, енергія, радість, любов, кохання, боротьба, гнів, близький. Влада, революція, Америка.

Фіолетовий Старість, віра, смирення, темрява, важкий, задумливий. Смуток, катастрофа. Синій Космос, смуток, холод, вірність, серйозність, свіжий, далекий. Зелений Природа, спокій, молодість, смиренність.

Достаток, процвітання, Австралія, іслам. Чорний Темрява, меланхолія, тяжкість. Смерть, траур, Африка. Синій Холод, вода, лід, втома. Невинність Фіолетовий Яскравість, пишність, влада, нація, зрілість, багатство, серйозність, тепло.

Інші так звані холодні тони, такі як синій, блакитний і зелений, заспокоюють і зменшують втому очей. Враховуючи, що людське око краще сприймає цю гаму, стіни навчальних закладів бажано фарбувати (оздоблювати) саме в цій гамі.

Загальна кольорова гама світлих тонів сприяє покращенню освітлення. Поєднання холодних і теплих кольорів у приміщенні може створити робочий настрій.

Як правило, кількість кольорів на робочому місці має бути обмежена трьома-чотирма, оскільки надмірна кількість кольорів може відволікати увагу. Один з усіх кольорів повинен бути основним і визначати основну кольорову гаму.

3.2.4. Конструктивно-технологічні пропозиції

Ванна кімната площею 4.4 м². Ванна кімната оздоблена лимонною, зеленою та білою мозаїчною плиткою. Підлога вкрита блідо-зеленою та блідо-білою плиткою в шаховому порядку.

3.5 Коридори Коридори мають площу 12 м². Стіни коридорів оздоблені мінеральною штукатуркою та водоемульсійною фарбою. Інтер'єр оформлений у вохристо-зеленому кольорі. Підлога виконана з лінолеуму та імітує мармурову крихту золотисто-пісочного кольору.

Природне світло крізь вітражі м'яке і приємне для очей, створює особливо розслаблюючу і затишну атмосферу.

Інша стіна вкрита гіпсовою ліпниною, яка плавно переходить від ліжка до стелі і утворює приліжкову стіну.

Стеля спальні складається з трьох ярусів, розділених надвоє гіпсокартонним коробом.

3.2.5. Образно-стилістичне рішення розробки

З одного боку кімнати цей короб продовжується до стіни і слугує підставкою для настінного телевізора, розміщеного над каміном. З іншого боку цей короб перетворюється на гіпсове узголів'я ліжка.

Гіпсокартонна стеля пофарбована в білий колір.

3.3. Матеріали і технологія виготовлення

Більшість оздоблювальних матеріалів, що пропонуються сьогодні, розроблені таким чином, щоб бути практичними, простими у використанні та

маніпуляціях, екологічно чистими і придатними для будь-якого бюджету. Дерево, алюмінієві листи та тканини "одягають" стіни.. Однак найпопулярнішим варіантом залишаються шпалери.

Простота нанесення, різноманітність візерунків, кольорів і фактур, а також широкий ціновий діапазон задовольняють навіть найвибагливішого покупця. Щоправда, найпростіші паперові шпалери сьогодні використовуються рідко.

Натомість шпалери з грубого волокна під фарбування досить популярні.

Це практичний спосіб освіжити або кардинально змінити вигляд інтер'єру, просто перефарбувавши існуючі шпалери.

Текстильні шпалери також популярні і доступні в матових і глянцевиx фактурах, однотонні або з декоративними візерунками. Основні виробники - ESSEF (Франція) та RASCH (Німеччина).

Нанесіть товстий (1-3 см) шар стартової штукатурки.

Невеликий, зазвичай 1-2 мм шар фінішної шпаклівки використовується для вирівнювання остаточної поверхні.

Для фінішної обробки зазвичай використовують шпаклівки або декоративні штукатурки.

До складу останніх входять полімери, полімерцементи, акрили, силікати і силікони.

Декоративні штукатурки на ринку інтер'єрних матеріалів представлені в широкому діапазоні кольорів і фактур і можуть використовуватися для створення шедеврів. За допомогою спеціальних інструментів і технік нанесення можна також створювати настінні покриття, що імітують текстиль, дерево і мармур.

Суміші для вирівнювання підлоги також відомі як вирівнюючі суміші або самовирівнюючі суміші. Їх основною характеристикою є висока плинність, яка допомагає вирівняти поверхню розчину.

Плинність досягається завдяки ретельно просіяним і відкаліброваним високоякісним наповнювачам і ряду добавок.

Вирівнювач рівномірно розподіляється і вирівнюється. Вже через кілька годин по підлозі можна ходити.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

Житлова квартира є складною системою, що передбачає проектування середовища із врахуванням умов для забезпечення життєдіяльності людини, її фізичних, моральних та духовних потреб на рівні організації повноцінного процесу життєдіяльності.

У кваліфікаційній роботі проведено аналіз дизайн-особливостей формотворення, планування, принципів об'ємно-просторової організації інтер'єрів житлових помешкань у контексті сучасного стану та перспектив розвитку проектування житла, його конкурентоспроможності на світовому ринку.

У ході дослідження виявлено специфіку житлового інтер'єру і архітектури, типологічні ознаки у формуванні внутрішнього простору і об'ємно-просторового вирішення, композиційні прийоми.

На основі дизайн-аналізу ретельно відібраних аналогів і прототипів, нових досягнень технології виробництва обладнання та оригінальних художньо-конструкторських рішеннях була створена власна концепція організації життєвого простору, яка втілилася за допомогою архітектурних методів і засобів композиції в дизайн інтер'єру житлового будинку.

У кваліфікаційній роботі запропоновано авторське рішення інтер'єру житлової квартири. Для цього було розроблено зонування житлової квартири, розміщення обладнання та умеблювання у функціональних зонах, запропоноване колористичне та композиційне рішення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адамс Шон. Як дизайн спонукає нас думати. Київ : ArtHuss, 2022. 256 с.
2. Бойлен Алексіс Л. Візуальна культура. Київ : ArtHuss, 2021. 208 с.
3. Іттен Йоганнес. Мистецтво кольору: Суб'єктивний досвід і об'єктивне пізнання як шлях до мистецтва. Київ : ArtHuss, 2022. 96 с.
4. Кідд Чіп. Перше враження. Як відрізнити хороший дизайн від поганого. Дніпро: Vivat, 2017. 144 с.
6. Коваль Л.М. Взаємозв'язок естетичних особливостей LED освітлення і різних технологічних прийомів його застосування. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв: зб. наук. пр. Харків: ХДАДМ, 2010. № 3. С.66-74.

АНАЛОГИ ТА ПРОТОТИПИ



Рис. 1



Рис. 2



Рис. 3



Рис. 4



Рис. 5



Рис. 6



Рис. 7



Рис. 8



Рис. 9

ДИЗАЙН-ПРОЕКТНА РОЗРОБКА



Рис. 10



Рис. 11



Рис. 12



Рис. 13



Рис.14



Рис. 15



Рис. 16



Рис. 17



Рис. 18



Рис. 19



Рис. 20



Рис. 21



Рис. 22



Рис. 23



Рис. 24



Рис. 25

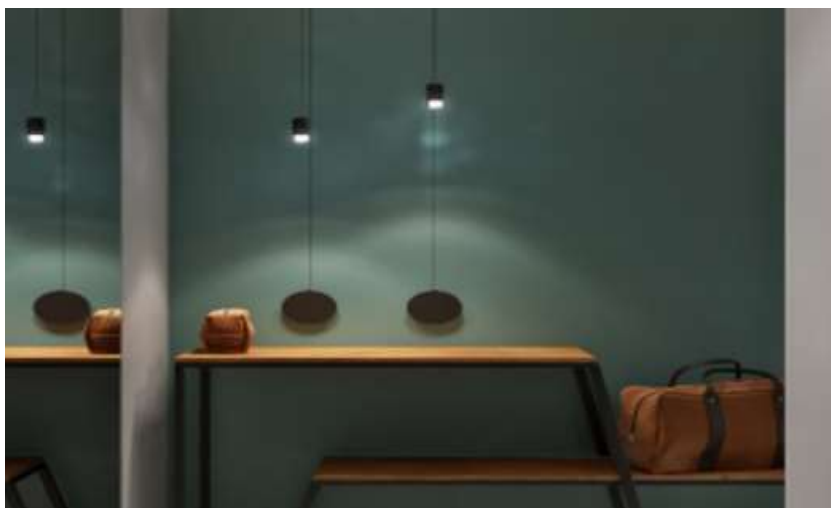


Рис. 26



Рис. 27



Рис. 28



Рис. 29

